

Зокрема з Закону України "Про державну службу" було вилучено статтю про вплив Кодексу законів про працю (КЗпП). Дана зміна, на наш погляд, є позитивною, оскільки посилення на КЗпП є однією з найбільших перепон у звільненні держслужбовців, оскільки дозволяло розірвати трудовий договір тільки після ухвали суду. Відповідно до змін, тепер КЗпП застосовується до держслужбовців тільки в разі, якщо закон про держслужбу посилається до нього. Закон суттєво розширює підстави для звільнення працівників. Адже досі навіть неефективних співробітників роками не могли звільнити через бюрократію, а держслужбовці високого рівня могли сховатись від звільнення у відпустці. Тепер, згідно з законом, у разі звільнення держслужбовців у період, коли вони перебувають на лікарняному або у відпустці, датою фактичного звільнення є день виходу на роботу. Закон також передбачає звільнення посадової особи при виявленні у неї громадянства іноземної держави, а не лише у разі його набуття під час проходження держслужби, як це було раніше.

Згідно нових інституційних вимог, заробітна плата державного службовця складається з посадового окладу, надбавки за вислугу років та премій. Мінімальний розмір посадового окладу не може бути нижчим двох розмірів прожиткового мінімуму, тобто 4014 гривень.

При цьому, для держслужбовців мають встановити ключові показники ефективності, які будуть прив'язані до наявності і розміру премії. Тобто на сьогодні встановлена залежність між продуктивністю праці та преміальним фондом оплати праці державних службовців.

Використані джерела

1. Про державну службу. Закон України зі змінами від від 02.10.2019 р. № 140-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
2. Проблеми реформування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування в Україні: монографія / авт. кол.: Т. Е. Василевська, І. Г. Сурай, О. І. Васильєва та ін.; за заг. ред. Т. Е. Василевської. Київ: НАДУ, 2018. 256 с.

Мельник Олег

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Овсянюк-Бердадіна О. Ф.)

НАПРЯМИ ЗАЛУЧЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР ДО ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Регулювання розвитку та підтримка підприємництва є однією із визначальних функцій публічного сектору загалом. Саме тому, пошук пріоритетних напрямів залучення підприємницьких структур до вирішення

проблем економічного розвитку регіону є найактуальнішою проблемою в рамках покращення ефективності співпраці публічного з підприємницькими структурами.

Протягом останніх років простежується тенденція до формування принципово нової системи відносин між органами публічної влади та підприємницькими структурами. Така тенденція в своїй основі покладається на взаємоузгоджений механізм між владою та бізнес-товариством, який, у свою чергу, вбудований у загальний хід розвитку регіону. Соціальний діалог між владою і бізнесом означає, що бізнесові структури та державний орган в межах даної системи діють не лише в своїх інтересах, але й інтересах населення. Побудова таких стосунків в своїй основі базується на різноманітних заходах публічного управління. Державний орган при цьому виступає як представник інтересів населення регіону та координує цей процес.

Налагоджена система соціального діалогу між владою і бізнесом дозволяє найефективніше залучати підприємницькі структури до вирішення економічних проблем розвитку регіону. Система соціального діалогу може виступати індикатором потреб соціального розвитку, та відповідає інтересам влади, бізнесу і населення.

Обґрунтуємо дане твердження. Підприємницьким структурам вигідна гармонійна атмосфера їх діяльності, оскільки це сприяє росту їх авторитету, збільшує конкурентноздатність та залучає додаткову робочу силу. Державному органу, враховуючи часто обмеженість бюджетних коштів на виконання своїх функцій, важливо відчувати підтримку при проведенні економічної та соціальної політики (відсутність конфліктних ситуацій, взаємо узгодженість дій, зниження ступеня соціального протесту).

В кінцевому випадку усе це веде до підвищення стабільності розвитку регіону загалом та, зокрема, вирішення нагальних проблем економічного розвитку.

На нашу думку, основними формами залучення підприємницьких структур до вирішення економічного розвитку регіону повинні стати: контрактна система; інвестиційної взаємодії; змішане підприємництво; оренда.

У цьому напрямку місцевим органам влади доцільно формувати підприємницькі мережі – бізнесові структури, що можуть координувати необхідні інвестиції для нових підприємств та для виконання програм економічного розвитку адміністративного утворення. Фактично така форма державного інвестування в ці нові мережі є основним елементом, який забезпечує досягнення успішного високотехнологічного розвитку регіону загалом.

Загалом, існує безліч різноманітних організаційних механізмів взаємодії

місцевих органів влади з підприємницькими структурами в здійсненні стратегії економічного розвитку регіону. Деякі організації можуть бути неформальними або створеними для розроблення планів розвитку чи власне стратегії, інші – більш формалізованими та зосередженими на виконанні, вони можуть бути частиною апарату органів влади або самостійними агентствами, вузько зорієнтованими на особливі функції і види діяльності з економічного розвитку або різнобічними, що поєднують багато видів діяльності. Основна вимога – вони повинні бути максимально адаптовані для роботи в існуючому економічному середовищі та вести активний діалог з усіма суспільними силами.

Отже, враховуючи викладене вище, можна стверджувати про широкий перелік способів, методів і напрямків залучення підприємницьких структур до вирішення проблем економічного розвитку адміністративного району. Власне результативність такої взаємодії і буде проявлятися у вирішенні нагальних питань у сфері промислового, сільськогосподарського виробництва, транспорту, газифікації та подолання проблеми безробіття. Лише використання усієї сукупності запропонованих нами методів співпраці бізнесу і влади по пріоритетним для регіону напрямкам, може наблизити проаналізовані нами вище показники його розвитку до максимальних результатів.

Мисько Тетяна

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри
фінансів ім. С.І. Юрія Круп'як І.Й.)

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ

Трансформаційні процеси в економіці України характеризуються значним зростанням боргового навантаження. Базовими причинами такого явища є: необхідність нарощення валютних резервів, які вичерпались валютними інтервенціями НБУ; залежність національної економіки від імпорту енергоносіїв; технічна відсталість значної частини сфер національної економіки; анексія Криму та військовий конфлікт на сході України; використання державних запозичень для покриття дефіциту державного бюджету, зумовленого збільшенням видатків на оборону та обслуговування державного боргу; необхідність державної підтримки підприємств та банків. При цьому збільшення вартості позичкових ресурсів обмежує можливості внутрішнього нагромадження капіталу й скорочує потенціал підприємницького